

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 iunie

Seria I, Anul XXVIII, Nr. 12 (333), 2021

PRIMA SPOVADĂ ȘI ÎMPĂRTĂȘANIE SOLEMNĂ

Din sumar:

Mesajul Preafericitului Părinte Cardinal Lucia Mureșan cu prilejul zilei românilor de pretutindeni - pag. 2; Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3; Nevoia de echilibru pentru a nu cădea. Despre saluturi lipsite de fundament - pag. 10-11; Lumina Spiritului Sfânt - pag. 12.

Mesajul Preafericitului Părinte Cardinal Lucian Mureșan cu prilejul zilei românilor de pretutindeni

Dragi români de pretutindeni,

În audiența generală din 30 septembrie 2020, Sfântul Părinte Papa Francisc ne-a îndemnat: „Să facem, cu ajutorul Domnului, ca iubirea să devină virală, iar speranța, globală”. Acest gând Vi-l adresez cu bucurie astăzi când sărbătorim Ziua Românilor aflați în diaspora. Sunteți prezenți în gândul și în rugăciunea noastră, toți românii aflați departe de casă, îndeosebi cei care vă găsiți departe de propriile familii.

Actuala situație de pandemie a făcut ca mulți dintre concetățenii noștri să simtă mai acut fragilitatea propriei vieți. Biserica este mereu alături de cei singuri și de cei aflați în suferință, transmițând tuturor un mesaj de încurajare și de speranță. Credința în Dumnezeu, solidaritatea dintre noi și responsabilitatea ne vor ajuta să depășim această încercare. Iar această perioadă dificilă pentru omenirea întreagă, ne-a făcut să ne gândim la cât este

de prețios faptul de a fi alături de persoanele dragi, ne-a făcut să redescoperim și să trăim mai intens viața și legăturile de familie, care ne umanizează și ne apropie de Dumnezeu.

Doresc prin acest mesaj să îi îndemn pe credincioșii greco-catolici și pe toți românii aflați în afara granițelor țării, să continue să păstreze nealterate toate reperele intime care ne caracterizează ca popor: limba, cultura și credința. Oriunde se găsesc, românii sunt chemați să mărturisească cu cinste, demnitate și respect genialitatea spiritului românesc, omenia și sinceritatea ca popor, și care ne obligă la responsabilitate față de noile generații. Oriunde vă aflați pe întreg mapamondul, să îi priviți pe cei cu care intrați în contact ca pe un dar, împreună frați și fii ai aceluiași Părinte.

Împreună cu Vizitatorul Apostolic pentru credincioșii greco-catolici români din diaspora occidentală, Preasfinția Sa Cristian Crișan, și cu Biroul Migranților al Bisericii Greco-Catolice din România, îi încredințăm Bunului Dumnezeu și Preacuratei Fecioare Maria pe credincioșii greco-catolici aflați peste hotare și pe toți românii de pretutindeni, rugându-L pe Mântuitorul nostru Isus Cristos să reverse asupra tuturor darul milostivirii, al solidarității, al speranței și al iubirii.

Cu arhierească binecuvântare,

† **Lucian Cardinal Mureșan**
Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite
cu Roma, Greco-Catolică

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator

Ioan F. Pop: secretar de redacție

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Mihaela Caba, Ioan Dărăbăneanu, Alin Crețu, Eugen Ivuț.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
 Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
 E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
 410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
 410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunea Papei Francisc la Rugăciunea *Angelus*

Binele crește mereu în mod umil, ascuns, invizibil

13.06.2021

Iubiți frați și surori, bună ziua!

Parabolele pe care ni le prezintă astăzi liturgia – două parabole – se inspiră chiar din viața obișnuită și revelează privirea atentă a lui Isus, care observă realitatea și, prin mici imagini zilnice, deschide ferestre asupra misterului lui Dumnezeu și asupra vieții umane. Isus vorbea în mod ușor de înțeles, vorbea cu imagini din realitate, din viața zilnică. Astfel, ne învață că și lucrurile de fiecare zi, cele care uneori par toate egale și pe care le ducem înainte cu distragere sau trudă, sunt locuite de prezența ascunsă a lui Dumnezeu, adică au o semnificație. Așadar, avem nevoie și noi de ochi atenți, pentru a ști „să îl căutăm și să îl găsim pe Dumnezeu în toate lucrurile”.

Isus seamănă astăzi împărăția lui Dumnezeu, adică prezența Sa care locuiește în inima lucrurilor și a lumii, cu grăunțele de muștar, adică sămânța cea mai mică: este foarte mică. Și totuși, aruncată în pământ, ea crește ajungând să devină cel mai mare copac (cf. Mc 4,31-32). Așa face Dumnezeu. Uneori, zgomotul lumii, împreună cu multele activități care umplu zilele noastre, ne împiedică să ne oprim și să observăm în ce mod conduce Domnul istoria. Și totuși – asigură evanghelia – Dumnezeu este în acțiune, în modul unei mici semințe bune, care în mod silențios și lent încolțește. Și, încet-încet, devine un copac mare, care dă viață și răcorire tuturor. Și sămânța faptelor noastre bune poate să pară puțin lucru; și totuși, tot ceea ce este bun, aparține lui Dumnezeu și prin urmare cu umilință, lent aduce rod. Binele – să ne amintim – crește mereu în mod umil, în mod ascuns, adesea invizibil.

Iubiți frați și surori, cu această parabolă Isus vrea să reverse în noi încredere. De fapt, în atâtea situații ale vieții se poate întâmpla să ne descurajăm, pentru că vedem slăbiciunea binelui față de forța aparentă a răului. Și ne putem lăsa paralizați de neîncredere atunci când constatăm că ne-am angajat, însă rezultatele nu vin și

lucrurile par să nu se schimbe niciodată. Evanghelia ne cere o privire nouă asupra noastră și asupra realității; cere să avem ochi mai mari, care știu să vadă dincolo, în special dincolo de aparențe, pentru a descoperi prezența lui Dumnezeu care ca iubire umilă este mereu în acțiune în terenul vieții noastre și în cel al istoriei. Aceasta este încrederea noastră, aceasta ne dă forță pentru a merge înainte în fiecare zi cu răbdare, semănând binele care va aduce rod. Cât de importantă este această atitudine și pentru a ieși bine din pandemie! A cultiva încrederea că suntem în mâinile lui Dumnezeu și în același timp să ne angajăm cu toții pentru a reconstrui și a reîncepe, cu răbdare și statornicie.

Și în Biserică poate să apară neghina neîncrederei, mai ales când asistăm la criza credinței și la eșecul diferitelor proiecte și inițiative. Dar să nu uităm niciodată că rezultatele semănăturii nu depind de capacitățile noastre: depind de acțiunea lui Dumnezeu. Nouă ne revine să semănăm și să semănăm cu iubire, cu angajare și cu răbdare. Însă forța seminței este divină. Isus explică aceasta în cealaltă parabolă de astăzi: agricultorul aruncă sămânța și apoi nu își dă seama cum aduce ea rod, pentru că însăși sămânța crește în mod spontan, ziua, noaptea, când el se așteaptă mai puțin (cf. v. 26-29). Cu Dumnezeu chiar și în terenurile mai aride există mereu speranța de noi vlăstare.

Maria Preasfântă, slujitoarea umilă a Domnului, să ne învețe să vedem măreția lui Dumnezeu care acționează în lucrurile mici și să învingem ispita descurajării. Să ne încredem în el în fiecare zi!

După Angelus, Sfântul Părinte a spus următoarele:

Iubiți frați și surori,

(...) În această după-amiază se va desfășura la Augusta, în Sicilia, ceremonia de primire a restului bărcii naufragiate la 18 aprilie 2015. Acest simbol al atâtor tragedii din Marea Mediterană să continue să interpeleze conștiința tuturor și să favorizeze creșterea unei umanități mai solidare, care să dărâme zidul indiferenței. Să ne gândim: Mediterana a devenit cel mai mare cimitir din Europa. Măine este Ziua Mondială a Donatorului de Sânge. Mulțumesc din inimă voluntarilor și îi încurajez să continue opera lor, mărturisind valorile generozității și gratuității. Multe mulțumiri, mulțumesc! (...)

Urez tuturor o duminică frumoasă. Și vă rog, nu uitați să vă rugați pentru mine. Poftă bună și la revedere!

Scrisoarea Preasfințitului Virgil pentru Sărbătoarea Fericiților Martiri Episcopi Greco-Catolici Români

„Vă încurajez să duceți lumina Evangheliei la contemporanii noștri și să continuați să luptați ca acești Fericiți împotriva acestor noi ideologii care apar. Să fiți mărturisitori ai libertății și ai milostivirii..” (Omilia Papei Francisc, Blaj, Câmpia Libertății, 2 iunie 2019)

Dragi Părinți,
Iubiți credincioși,

În data de 2 iunie 2021 se împlinesc doi ani de la vizita istorică a Papei Francisc la Blaj, ocazie cu care pe Câmpia Libertății, Episcopii Martiri greco-catolici au fost declarați Fericiți. Începând cu anul trecut Sărbătoarea fericiților Episcopi Martiri este trecută în calendarul nostru, în data de 2 iunie ca sărbătoare de poruncă.

Această sărbătoare reprezintă un bun prilej pentru întregul cler al Eparhiei noastre și pentru tot poporul credincios de a se ruga și de a cere mijlocirea Fericiților Episcopi Martiri.

În acest sens vă îndemn dragi Părinți ca miercuri, 2 iunie 2021, să oficiați Sfânta Liturghie cu solemnitatea cuvenită.

De asemenea vă invit ca împreună cu bunii noștri credincioși să roștiți la finalul Sfintei Liturghii următoarea rugăciune:

O, Doamne Isuse Cristoase, vin acum în fața Ta, pentru a dobândi de la Tine – prin mijlocirea fericiților

episcopi martiri greco-catolici – harul pe care îl doresc: (se spune harul).

Întrucât ei s-au arătat plini de râvnă pentru mântuirea sufletelor, nădăjduiesc ca mijlocirea lor să mă conducă la primirea harului dorit și, la sfârșitul vieții mele, la întâlnirea fericită cu Tine în Rai. Exemplul lor de tărie și de fidelitate să mă întărească în credința mea, să mă ajute să fiu și eu plin de râvnă pentru mântuirea mea și a aproapelui și să fiu – asemenea Ție și asemenea lor – blând și smerit cu inima.

Fericiților episcopi martiri, voi, care ați fost exemple de credință și de virtuți, dobândiți-mi harul (cutare) pe care îl cer prin mijlocirea voastră. Voi ați fost oameni ai rugăciunii, înflăcărați de iubire pentru Dumnezeu și pentru aproapele. Curajul vostru îmi întărește credința, îmi mărește speranța și îmi îmboldește dragostea. Prin dobândirea harului pe care îl cer, faceți ca iubirea lui Cristos să se întărească în mine, pentru ca, îndeplinind pe pământ voința lui Dumnezeu, să ajung să mă bucur alături de voi în Patria cea veșnică. Amin.

Tatăl Nostru... Născătoare de Dumnezeu... Mărire Tatălui....

Cerând bunului Dumnezeu, prin mijlocirea Maicii Preacurate și a Fericiților Episcopi Martiri darul milostivirii, rămânem uniți în rugăciune și în comuniune de slujire.

† Virgil BERCEA
Episcop

Sesiunea ordinară de primăvară a Sinodului Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică - Blaj, 9 iunie 2021

În data de 9 iunie 2021 s-au desfășurat, sub președinția Preafericirii Sale Cardinal Lucian, lucrările Sinodului Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, reunit în sesiune ordinară. Datorită situației actuale cauzată de pandemia de coronavirus, lucrările s-au desfășurat în modalitate *on-line*.

În cadrul lucrărilor sinodale au fost abordate teme administrative, pastorale și canonice. Evenimentele prilejuate de aniversarea a doi ani de la vizita Papei Francisc la Blaj s-au aflat în centrul discuțiilor Episcopilor sinodali.

Ierarhii greco-catolici au reflectat asupra transmiterii oficiilor religioase prin intermediul televiziunii și al internetului. Totodată, Sinodul și-a îndreptat atenția asupra vocațiilor la preoție, asupra Tribunalului Ordinar al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, cât și asupra Întâlnirii Episcopilor Catolici

Orientali de la Budapesta din intervalul 4-8 septembrie 2021.

Cu acest prilej solemn, Preafericirea Sa Lucian Cardinal Mureșan, Arhiepiscop Major al Bisericii noastre, a fost omagiat de Episcopii sinodali la împlinirea vârstei de 90 de ani.

Următoarea sesiune sinodală ordinară se va desfășura în perioada 27-29 octombrie 2021 la Blaj, sediul Arhiepiscopului Major.

Sinodul Episcopilor îi reunește pe toți Episcopii Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, din România și din afara granițelor țării, în sesiune ordinară de două ori pe an, primăvara și toamna.

Pr. Liviu Ursu
Notar

www.bisericaromanaunita.ro

Acatistul Fericiților Martiri în Catedrala "Sfântul Nicolae"

În seara zilei de 1 iunie 2021, în Catedrala "Sfântul Nicolae" din Oradea s-a celebrat **Acatistul Fericiților Martiri Greco-Catolici** de către părintele Anton Cioba, rector al Seminarului Greco-Catolic Sfinții Trei Ierarhi. Evenimentul a avut loc la împlinirea a doi ani de când, pe Câmpia Libertății din Blaj, Papa Francisc i-a declarat fericiți pe cei șapte episcopi greco-catolici, morți în timpul regimului comunist. Alături de Preasfințitul Virgil Bercea, au fost prezenți domnul Dumitru Țiplea – prefectul Județului Bihor, domnul Gheorghe Carp – senator al României, domnul Mihai Jurcă – city-managerul orașului Oradea, doamna Anca Grama Sas – director al Direcției de Asistență Oradea, domnul locotenent Adrian Pal – Armata Română, domnul locotenent Valerian Macovei – Jandarmeria Bihor, precum și alți reprezentanți ai diferitelor instituții orădene.

În cuvântul de final, Preasfințitul Virgil a mulțumit reprezentanților autorităților prezente pentru participarea la celebrarea a doi ani de când Papa Francisc, pe Câmpia Libertății de la Blaj, i-a beatificat pe cei șapte episcopi martiri greco-catolici, subliniind că această prezență este un semn de comuniune și indiferent de apartenența noastră confesională, ceea ce ne unește este credința în Biserica Una Sfântă. Aici pe pământ creștinii au diferite apartenențe religioase dar sus în cer episcopii noștri martiri sunt împreună cu toți sfinții din lumea întreagă. Biserica îi ridică la treapta altarelor pe unii care și-au dat viața având o atitudine de martiri sau au fost exemple de sfințenie în timpul vieții, dar cu toții suntem chemați să fim sfinți.

Acești episcopi, după ce au fost arestați, au mers pe urmele Mântuitorului. Dacă îl privim pe Isus urcând pe drumul crucii, îl vedem tăcut, răbdător și în suferință. Și merge înainte, chiar dacă mai cade pe drum sub greutatea crucii ajunge la răstignire. Dar nu trebuie să uităm că dincolo de răstignire și de mormântul gol este învierea. Foarte des, noi uităm să luăm în calcul acest lucru și îi condamnăm pe torționarii episcopilor noștri și ai tuturor creștinilor care au suferit de la începutul creștinismului până în zilele noastre, deoarece știm că și azi creștinii sunt cei mai atacați și persecutați în întreaga lume. Dacă ne ui-

tăm la acești martiri ai noștri, vedem că l-au urmat pe drumul crucii pe Mântuitorul cu acea dăruire totală, în tăcere, cu o răbdare extraordinară și într-o suferință de nedescris. Și-au dăruit viața. Nimeni nu i-a înțeles la data respectivă iar torționarii au fost convinși că acolo s-a încheiat totul. Dacă ne gândim la mormintele necunoscute de la Sighet, unde alături de episcopii noștri erau marile minți luminate ale României, generali de armată, ne dăm seama că marea lor „vină” a fost tocmai puternicul atașament față de Biserica Catholică și de acel ideal al românismului. Și vedem că ceea ce odată era considerată vină, a devenit o ridicare la treapta altarelor.

Atunci când Biserica Catholică ridică la treapta altarelor diferite persoane care și-au trăit viața în mod eroic sau care au murit ca martiri, ei sunt comemorați în întreaga lume. Din 2 iunie 2019, inclusiv acești episcopi martiri ai noștri au intrat în calendarul Bisericii universale, care ne cuprinde într-o manieră spirituală pe toți. Sfântul Părinte Papa Francisc a promulgat recent enciclica socială „Fratelli tutti”, în care subliniază că toți suntem frați, toți suntem creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și toți suntem chemați la sfințenie. Și tocmai de aceea este un lucru extraordinar când avem printre noi, din sânul nostru, de-ai noștri, unii care au fost ridicați la treapta altarelor și care pot fi modele demne de urmat pentru noi.

Momentul de rugăciune s-a încheiat cu intonarea *Imnului Fericiților Martiri*, de către corul *Schola Cantorum*, al Seminarului Greco-Catolic, condus de prof. dr. Radu Mureșan.

Prima Spovadă și Împărtășanie solemnă în Parohia Velența

Ziua de 30 mai e o zi importantă pentru copiii din clasa a IV-a C de la Liceul Greco-Catolic Iuliu Maniu din Oradea.

După ore de pregătire spirituală, ținute de pr. Alexandru Fiț și pr. Remus Mârșu, copiii s-au întâlnit sâmbătă, 29 mai, la Biserica Schimbarea la Față din cartierul Velența pentru Prima Spovadă. Și-au examinat conștiința și au făcut primii pași pentru a primi în mod conștient Sfânta Împărtășanie.

Cu sufletul curat și plin de emoție, au revenit în biserică duminică dimineța. După procesiunea în biserică, au animat cu entuziasm liturgia, alături de credincioșii parohiei.

În cuvântul de învățătură Preasfinția Sa Virgil vorbind despre fântâna lui Iacob a amintit faptul că: „femeia realizează că Isus nu este un om cotidian, ci că El este Fântâna dragostei, de har și de iubire. Și noi ne luăm puterea dragostei de la El, pentru a putea merge în viață”. Ierarhul i-a îndemnat pe copii „fiți buni dacă puteți. Sunteți minunați în ochii mamelor și a doamnelor învățătoare. În ochii lor vedeți întotdeauna binele, pentru că ele iau de la fântâna lui Iacob și vă dăruiesc vouă”.

Însuflețiți de cuvintele Preasfințitului Virgil Bercea, copiii l-au primit pe Isus în inimile lor.

Mulțumim pr. Gavril Buboi pentru grandioasa pregătire a evenimentului! Mulțumim ierarhului și

preoților concelebranți pentru Liturgia care ne-a umplut inimile de bucurie!

Se cuvine să aducem mulțumiri doamnelor directorate ale liceului, profesor Antonia Nica și profesor Rodica Mureșan pentru că ne-au onorat cu prezența lor.

Adresăm mulțumiri părinților care au trăit emoții alături de copiii lor, precum și credincioșilor parohiei care ne-au fost gazde primitoare.

Nu în ultimul rând, îi mulțumim lui Dumnezeu pentru această minunată zi, în care plecăm spre casă cu o puternică încărcătură sufletească!

Maria JURJ, Cornelia VESEA

Prima Spovadă și Împărtășanie solemnă în Sanctuarul Eparhial

O sărbătoare deosebită a avut loc la Sfânta Liturgie celebrată duminică, 30 Mai 2021, în Sanctuarul Eparhial „Maica Domnului” din Oradea, stabilind pentru copii un adevărat reper al întregii vieți de dăruire și de dragoste pentru Isus care și-a oferit trupul și sângele pentru iertarea păcatelor săvârșite de întreaga omenire.

Prima Spovadă și Împărtășanie solemnă prin care copiii l-au primit pentru prima dată în mod solemn pe Isus în inima lor, sub chipul pâinii și al vinului, a fost oferită din mâinile parohului Iulian Robu OFMConv, rectorul Sanctuarului Eparhial al Maicii Domnului din Oradea și sub binecuvântarea vicarului general eparhial, preot Mihai Vătămănelu OFMConv, care i-a îndemnat pe copii, să persevereze pe drumul de credință și al trăirii creștinești.

Isus a dorit să împartă viața Sa cu cei nouă copii ai comunității greco-catolice după o pregătire intensă, începută în data de 20 Martie 2021, susținută, și călăuzită de părintele paroh Iulian Robu și sora Ana Farcaș. În această perioadă copiii au parcurs drumul cunoașterii învățaturii creștine, al obiectului fericirii propus de Sfânta Biserică, și în special au învățat Tainele Unirii cu Isus prin împărtășanie, având un suflet curat în care focul dragostei Lui sporește credința și

curajul de a învinge cu tărie ispitele păcatelor.

Prima Sfânta Împărtășanie s-a desfășurat într-o profundă solemnitate, copiii au intrat în procesiune în biserică cu inimile curate după spovadă, cuprinși de emoția evenimentului și mai ales al simbolului sfintei sărbători. Pe drumul stabilit până în fața Sfântului Altar, copiii au fost conduși de ministranți, de părintele paroh Iulian Robu OFMConv. și de părintele vicar Mihai Vătămănelu OFMConv. pentru a participa activ la Sfânta Liturgie prin citirea lecturilor și prin cântece specifice, făcând ca această zi să fie și mai frumoasă și să rămână permanent în amintirile lor.

Miorița SĂTEANU

Prima Spovadă și Împărtășanie solemnă în Parohia Olosig

În a patra duminică a sărbătorii, lumina Învierii Domnului s-a arătat într-o nouă ipostază de strălucire, care a oglindit chipurile sufletelor curate ale copiilor din clasa a IV-a B din cadrul Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, care au făcut Prima Spovadă și Sfântă Împărtășanie solemnă. Evenimentul a fost celebrat în Biserica Sfântul Gheorghe – Biserica Seminarului, Sfânta Liturghie fiind pontificată de Preasfințitul episcop Virgil Bercea, avându-i concelebranți în jurul Sfintei Mese pe pr. Eduard Fischer, parohul bisericii și spiritual al copiilor, pr. Alexandru Fiț, preotul coordonator spiritual al Liceului Greco-Catolic „Iuliu Maniu”, cu slujirea părinților diaconi, Grațian Guiaș și Paul Cernucan.

Trăirea acestor momente de har a fost ajutată de ora cea sfântă a primei spovezi, care s-a împlinit în seara precedentă. Alți trei preoți, pr. Sorin Crăciun, pr. Anton Rus și pr. Alexandru Chivari, au fost de mare ajutor prin disponibilitatea oferită la spovedirea copiilor. La rândul lor, părinții copiilor au beneficiat de cateheza ținută cu aceeași dăruire și disponibilitate de pr. Vicar general Mihai Vătămănelu și Pr. Mihai Tegzeș, responsabili cu pastorația adulților din cadrul Episcopiei Greco-Catolice de Oradea.

La finalul celebrării, în cuvântul de mulțumire

s-a adus recunoștință lui Dumnezeu pentru frumoasa sărbătoare. Apoi, mulțumirile pline de recunoștință s-au îndreptat spre doamnele Antonia Monica Nica, directorul Liceului și Rodica Mureșan, director adjunct, în mod special spre doamnele învățătoare, Monica Mateoc și Anca Bogdan, spre domnul George Demian, profesorul de religie al clasei, dar și spre toți aceia care s-au implicat în pregătirea reușitei acestei sărbători.

Bunul Dumnezeu să binecuvânteze și să dăruiască harurile Sale bogate tuturor!

Pr. Eduard FISCHER

Prima Spovadă și Împărtășanie solemnă în Alicante

Duminica a șasea după Sfintele Paști, în Alicante – Spania, a fost o zi de mare sărbătoare, deoarece trei copii ai bisericii noastre, ”Sfântul Nicolae” au primit Prima Împărtășanie solemnă. Cei trei copii au fost ghidați în tot acest timp de doamna Trofin Corina, la orele de cateheză, de religie cum îi zicem noi. După ce au terminat cu bine orele de cateheză, au călcat pragul confesionalului, (ajutați fiind de Părintele Mariano) pentru a se mărturisi, pregătind sufletelul lor pentru unirea tainică cu Isus, sub forma Euharistiei. Lucru care s-a și întâmplat în ziua de 6 iunie 2021, la ultima duminică dinaintea Înălțării Domnului nostru Isus Cristos.

Emoțiile i-au cuprins nu doar pe copiii, care erau nerăbdători să se unească cu Isus, ci și părinții, care așteptau cu o răbdare pașnică acest eveniment creștin atât de așteptat. Harul Domnului nostru s-a coborât peste comunitatea noastră în această zi, deobservându-se în ochii copiilor bucuria întâlnirii cu Isus, și a faptului că familiile lor au fost alături de ei la acest eveniment.

În momentul împărtășaniei o surpriză plăcută și-a făcut loc între noi, prin interpretarea divină la viori a doamnelor profesoare Abrudan Camelia și Abrudan Maria.

La sfârșitul slujbei, părintele Radu le-a înmănat câte o diplomă fiecărui copil și o cruciuliță din lemn de maslin, care să le fie stâlp în momentele de cumpănă

din viață.

Biserica Greco-Catolică Sfântul Nicolae din Alicante vă dorește să aveți parte de multe haruri și binecuvântări de la Domnul.

Voie bună și relaxare

La Centrul Rezidențial "Casa Frențiu" lăsăm în urmă experiențele trăite în perioada de pandemie și primim încrezători spre zilele care vor urma.

Menținem active viața socială, interacțiunea și comunicarea în fiecare săptămână cu ocazia prin organizarea unor serate dansante pentru rezidenții Centrului.

Centrul a răsunat de voie bună și relaxare pe ritmurile șlagărelor de neuitat ale măștrilor Gil Dobrică, Ducu Bertzi, Vasile Șeicaru, Gabriel Dorobanțu, Gabriel Cotabiță precum și alte selecții memorabile ai ultimilor 50 de ani de muzică românească.

Miruna MOZA
Coordonator

BINGO!

La Centrul Rezidențial "Casa Frențiu", alternăm serile de dans cu cele de... BINGO. Un joc fascinant care a captivat majoritatea rezidenților Casei. Atenți, fiecare în parte, marchează pe cartonașe numărul bilelor extrase din tambur, iar bucuria este deplină atunci când unul dintre ei poate striga cu voce tare: BINGO!

Emoția pe care o trăiesc rezidenții în timpul partidelor de Bingo nu este egalată de nici un alt joc, mai ales pentru că există un fond de premiere, cu premii simbolice, pentru linie și Bingo.

Miruna MOZA
Coordonator

Bucuria are chipul copiilor fericiți

„O zi în care nu ai zâmbit este o zi pierdută”, spunea Charlie Chaplin. Pentru persoanele prezente la evenimentul de duminică, 23 mai, a.c., nu a fost o zi pierdută, pentru că o parte din membrii trupei „Prietenii pentru un zâmbet” ai Asociației Caritas Eparhial Oradea a avut grijă ca oricine a participat la acest eveniment să zâmbească.

Culorile vii ale florilor din curtea Episcopiei Greco-Catolice din Oradea au fost parcă mult mai intense în această zi, fiind acompaniate de râsete de bucurie, stare de bine și multă voie bună. Bucuria copiilor a fost transmisă chiar și celor mari, care îi căutau cu privirea pe clovni și îi încurajau pe cei mai timizi să se împrietenească și să participe la momentul organizat de clovni.

De mai bine de un an, vizitele la micii pacienți precum și la centrele de zi pentru copii au fost sistate din cauza Pandemiei de Covid-19. Clovnii le era dor să îi întâlnească pe cei mici, să le vadă zâmbetul atunci când le oferă un balon colorat, să le audă râsetele când le arată un truc de magie, dar și să îi audă spunând: „Eu mai vreau o panteră, un cățel sau chiar o floare”.

Bucuria, împlinirea și recunoștința se puteau citi atât pe chipul voluntarilor clovni, cât și pe chipurile celor mici. Unul dintre voluntari a declarat că i-au dat lacrimile când un copil nu se mai despărțea de el și, la insistența părinților de a pleca acasă, acesta i-a spus „O să îmi fie dor de tine, clovnule!”, ținându-l cu privirea până s-au îndepărtat.

Mulțumim voluntarilor clovni pentru implicarea, dăruirea, răbdarea și efortul depus în realizarea acestui moment fericit!

Patricia PELE, Coordonator voluntari

S-a redeschis cantina socială

Odată cu ridicarea restricțiilor impuse de autorități din cauza pandemiei Covid 19, marți 15 iunie 2021, Asociația Caritas Eparhial Oradea a redeschis cantina socială, un moment mult așteptat de noi și, mai ales, de beneficiari.

Nerăbdători și emotivi, cei care de mai bine de un an au venit să primească mâncarea caldă doar în caserole de unică folosință, au reintrat în sala de mese a cantinei, pentru a servi masa de prânz în condițiile optime cu care o parte dintre ei fuseseră obișnuiți.

Momentul a fost emoționant, bucuria fiind exprimată prin feedback-uri care, încă o dată, ne confirmă necesitatea de a avea un loc al lor în care să stea la masă, să socializeze, să nu mai mănânce pe băncile din parcuri sau în alte locuri improvizate.

Ei au apreciat, poate mai mult decât înainte, spațiul și atmosfera de aici, afirmând, nu de puține ori, că „au trecut 15 luni de când nu au mai stat aici, la masă”. Unii dintre ei au cerut supliment, ceea ce nu se putea face atunci când primeau mâncarea în caserole. Alții au pășit pragul cantinei pentru prima dată, fiind impresionați de ceea ce au văzut și de felul prietenos și cald în care au fost primiți.

S-au auzit evocări despre mesele festive, dar și despre dușurile sociale – activitate care se va relua, în

anumite condiții, începând cu săptămâna care vine.

La plecare, beneficiarii au mulțumit, cu o sinceritate care scilipea în privirile lor.

Așadar, avem încă motiv în plus pentru a ne bucura și noi pentru fiecare în parte, deoarece - tot împreună - redobândim, treptat, un firesc puternic afectat de contextul pandemic din ultimul an.

Teodora BODA
Asistent social practicant

O zi plină de culoare pentru copiii din Ioaniș

Copiii Centrului de tip after-school “Sfântul Martin” din Ioaniș au fost cuprinși de uimire, bucurie, entuziasm și timiditate, atunci când au văzut că au parte de o vizită surpriză din partea voluntarilor clovni ajunși în mod special acolo pentru ei, pentru a trăi împreună cu micuții o zi de neuitat, luni 31 mai a.c., în anticiparea Zilei de 1 Iunie.

Copiii centrului, în acest an, au sărbătorit ziua lor într-un mod deosebit; astfel, pe lângă jocuri, cântece și alte activități specifice vârstei, clovnii au fost cei care au adus multă culoare și veselie pe chipurile copiilor. Entuziasmați, curajoși și dornici să însenineze chipurile sensibile, pline de bunătate și căldură, o parte dintre membrii trupei „Prietenii pentru un zâmbet” a asociației noastre a făcut posibil ca toată curtea centrului să răsu-

ne de bucurie, râsete și voie bună. Sfloși, micuții admirau machiajul și costumele voluntarilor noștri se lăsau atrași în jocurile și activitățile propuse de aceștia.

Activitatea voluntarilor clovni a început cu exerciții de gimnastică, continuând cu dansuri și jocuri pe care copiii le adoră. Nu a lipsit nici pictura de pe fețele senine ale copiilor: fluturași, căței, pisicuțe, floricele, inimioare și curcubeie, toate atât de frumos colorate... Micuții școlari au primit câte un balon modelat în forma și de culoarea dorită, datorită mâinilor iscusite ale voluntarilor care au ales să fie alături de cei mici, într-o zi atât de importantă pentru ei! După participarea la activități, copiii s-au bucurat de dulciurile oferite, ca în fiecare an, de doamna Aurica Ban.

Despărțirea nu a fost ușoară, copiii cerând voluntarilor noștri ”să mai rămână acolo, să mai vină și mâine” pentru a se juca împreună sau, cel puțin, să se reîntoarcă la ei, căci sigur vor fi primiți oricând cu multă bucurie!

Mulțumim voluntarilor clovni implicați în activitate! Doar împreună cu voi reușim să aducem culori calde și veseli în seninul din privirile celor mici și să le insuflăm încrederea că lumea celor mari este bună și frumoasă, un loc unde visele se pot împlini!

Patricia PELE
Coordonator voluntari

Pr. Cristian SABĂU

Nevoia de echilibru pentru a nu cădea.

4. DESPRE SALUTURI LIPSITE DE FUNDAMENT

Întrucât suntem încă în timpul pascal, m-am gândit că ar fi oportun să scriu ceva despre salutarile pe care le adoptăm în această perioadă și despre cele creștine, în general.

Au trecut Paștile. Pe lângă imaginile nu cu foarte mult bun gust ce „colorau” urările care circulau pe canalele de social-media (Isușei dulcegi cu ochi albaștri, iepurași, mie-lușei, copilași, oușoare roșioare, apusuri spectaculoase sau răsărituri lucioase, sclipiciuri, figuri radioase), era vehiculată intens urarea „PAȘTE FERICIT”. Nu fără ironie, filologul Adrian Papahagi atrăgea atenția: „Nu folosiți niciodată urarea Paște fericit, decât dacă vă adresați unui vițel, care are tot dreptul să pască fericit!” La o postare a respectivului articol al filologului, un coleg doct mi-a răspuns că această urare este corectă așa, întrucât și alte limbi neolatine folosesc numele „Paște” la singular. Eu i-am răspuns că ar fi de ajuns o simplă reformulare a cuvintelor pentru a evita un dublu sens neîndoielnic nefericit care se formează în limba română (a... paște fericit). Dublul sens românesc n-are de-a face cu singularul din alte limbi neolatine. Singularul altora nu este un motiv pentru a folosi neinteligent limba noastră...!

Mai apoi, mi-au venit în minte două considerații. Prima este că, folosit la plural în alte limbi neolatine, pluralul „Paști” (le Pacque - les Pacques; la Pasqua - le Pasque) înseamnă pur și simplu mai multe sărbători, din ani diferiți. Pe când la noi, nu.

A doua este că, spre deosebire de alte limbi, chiar dacă este formulat la plural, în română, cuvântul „Paști” se poate referi la o unică sărbătoare („de/la Paști...”, „Paștile acestea...”). De asemenea, limba liturgică folosește tot pluralul - „Paștile

Domnului, Paștile...”. Tot astfel, anumite expresii din limba română vorbită au preluat același plural: „la Paștile cailor” (= niciodată), „din Paști în Crăciun” (= foarte rar).

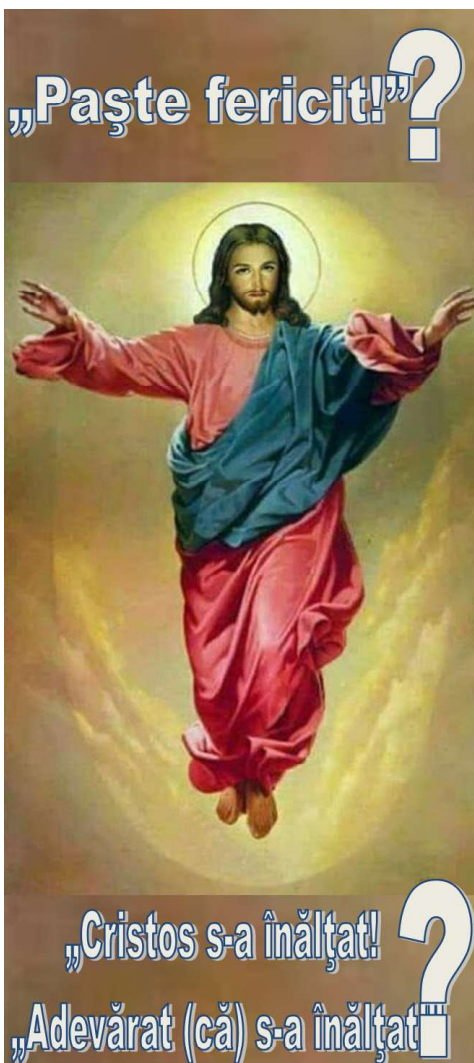
Până și limba română s-a format astfel încât să ne ajute să evităm identificarea nefericită dintre cea mai mare sărbătoare a creștinătății și acțiunea erbivorelor de a se alimenta la pășune. Prin urmare este mai înțelept să evităm expresia la singular cu un sens ambiguu „Paște fericit”, în favoarea pluralului „PAȘTI FERICITE”.

Mi se relata despre o conversație între doi prieteni dotați - evident - cu simțul umorului: „Paște fericit!” „Da’ paște tu...”.

Și acum vin la motivul principal care m-a determinat să scriu acest articol. Este vorba despre salutul „CRISTOS S-A ÎNĂLȚAT! (sau, mă rog, după gusturi, Hristos) - ADEVĂRAT (CĂ) S-A ÎNĂLȚAT!”, „Cristos s-a născut! - Adevărat că s-a născut!”, ambele derivate din firescul „Cristos a înviat! - Adevărat a înviat!” Salutul care privește învierea are un fundament biblic și liturgic solid. „Cristos a înviat! - Adevărat a înviat!” era *kerygma* (anunțul) principală a apostolilor, cu care s-a răspândit creștinismul; toată

predicarea lor putea fi sintetizată astfel.

Derivatul („Cristos s-a înălțat! - Adevărat (că) s-a înălțat!”) nu are nicio bază, decât una edulcorat-pietistă (mă refer la salut, nu la credința în Înălțare!). Am auzit acest salut doar între români și mi se pare destul de neinspirat... Un articol pe un site ortodox vine în apărarea chestiunii: „Nu văd nimic rău în a ne saluta astfel, chiar dacă au fost persoane care au afirmat că dacă Învierea Domnului nu a avut martori și era nevoie de salutul «Hristos a înviat!»” Eu nu sunt susținătorul ideii că salutarile dintre noi ar suplini lacunele istorice.

(urmare din pag. 10)

Pe lângă faptul că salutul „Cristos s-a înălțat! – Adevărat (că) s-a înălțat!” nu are fundament în tradiție, dacă îl împrumutăm de la Paști și îl readaptăm, ar trebui să se poată aplica la TOATE sărbătorile lui Isus. Cât de aiurea ar fi să zicem: „Cristos a fost prezentat la templu! – Adevărat că a fost prezentat la templu!” ori - de-a dreptul penibil -, „Cristos a fost tăiat împrejur! – Adevărat că a fost tăiat împrejur!”??? Și exemplele ar putea continua, luând orice sărbătoare a lui Cristos.

Prin urmare, sfătuiesc ca la Paști să ne salutăm frumos cu „Cristos a înviat! – Adevărat a înviat!”, iar în restul anului cu „Lăudat să fie Isus! – În veci, Amin!”, evitând alte înfloriri și adaptări.

Închei cu un gând despre adăugirea ȘI MARIA la salutul „Lăudat să fie Isus!” Odată, un confrate preot susținea morțiș și voia să confirm faptul că adausul „și Maria” nu ar fi corect dogmatic. Însă lauda Mariei este în linie cu dogma și cu liturgica creștină: cât de des se afirmă acest lucru în troparele și stihurile cu care Biserica noastră se roagă...! Cât de îndelung a fost lăudată Maria în scrierile și viețile sfinților, precum și în bisericile închinatelor Ei. În plus, îmi amintesc cu multă plăcere de cântările în care cântam la Lourdes împreună cu toți pelerini: „Laudate, laudate, laudate Mariam”.

Însă adausul „și Maria” la salutul „Lăudat să fie Isus!” nu are un fundament în tradiția Bisericii..., iar tradiția strânge și adună după sine nenumărate elemente, practicând un discernământ viu, spontan.

Chiar dacă lucrez mult pentru Maica Domnului, sunt printre cei care cred că MARIOLOGIA (ramura din teologie care analizează informații despre Fecioara Maria) nu poate avea un fundament de-sine-stătător, în afara CRISTOLOGIEI (ramura din teologie care analizează informații despre Cristos). Cu alte cuvinte, preamărirea Mariei este deja implicită în cea a Fiului Ei; Salutul „Lăudat să fie Isus!” conține deja și invitația de a o lăuda pe Maria. Prin urmare, adăugirea „și Maria” este asemenea unei repetări, unei redundanțe.

Acest adaus nu se întâlnește în alte limbi catolice: personal nu l-am auzit niciodată la alții, doar la noi, în ultimii ani. Nu l-am găsit nici în tipăriturile vechi, de dinainte de 1948. Vom vedea pe viitor dacă tradiția Bisericii îl va asuma și îl va perpetua

Tibi Ușeriu la *Megaclubul Zileos*

Ne bucurăm să trăim și astăzi o zi senină de primăvară, care încă este marcată de mărturia lui Tibi Ușeriu, pe care *Zileos* România l-a avut ca și invitat în cadrul evenimentului internațional *MegaClubul Zileos*.

Tibi este unul dintre acei oameni puternici despre care ar trebui să vorbim mai des datorită curajului și a capacității sale impresionante de a se depăși. El este ultramaratonist, singura persoană din lume, care a câștigat de 3 ori *Ultramaratonul Arctic 6633*. Având o copilărie dificilă, suferind divorțul părinților și apoi traumele cauzate de situația materială precară, Tibi impresionează prin calmul cu care a adus în fața noastră o mică parte a istoriei vieții sale.

Sâmbătă nu a fost despre rezultatele uimitoare, ci despre modul în care fricile și limitele sunt depășite. „Credința este totul și ea se află în tot ceea ce fac eu. În primul rând, încrederea în sine este foarte importantă. Dumnezeu mă ajută să am încredere în mine”, spune Tibi Ușeriu.

Am avut parte și de momente artistice susținute de Carla Maxim, care a interpretat două melodii la chitară, lucru care a impresionat, din nou, după mărturia lui Tibi, participanții din celelalte țări: Canada, Franța, Elveția, Liban.

Alături de preasfințitul nostru Virgil Borcea, care ne-a însoțit pe tot parcursul evenimentului și de episcopul de Cluj, Claudiu Pop căruia îi mulțumim pentru participare, tinerii participanți ai *MegaClubului Zileos* au avut parte de binecuvântarea lui Dumnezeu pentru a înțelege profunzimea mărturiei invitatului nostru.

În curând, va apărea webinarul evenimentului pe pagina de *facebook* *Zileos* România, iar dumneavoastră veți putea viziona ceea ce organizatorii *Zileos* au pregătit.

Pace și bine!

Ștefana GOȚIA,
responsabil național *Zileos* România

Silvia PANTIȘ

Lumina Spiritului Sfânt

Fecioara Maria este martorul cel mai de seamă și cel mai credibil al învierii Lui Isus. Ea are virtuți de neegalat, a umblat toată viața în prezența Lui Dumnezeu și a îndeplinit cu sfințenie misiunea Ei de pe pământ. Dumnezeu a prețuit-o înaintea oricărei făpturi, a ales-o ca să fie Mamă pentru Fiul Său, despre care îngerul i-a spus: „El va fi mare și Fiul Celui Prea Înalt se va chema... V-a domni peste casa lui Iacob de-a pururi, iar Domnia Lui nu va avea sfârșit.” Dacă Isus nu ar fi înviat, această prezicere nu s-ar fi împlinit. Chiar dacă avea și natura umană și a stat trei zile în mormânt, Dumnezeu nu putea muri.

La nunta din Cana, se vede că Fecioara Maria știa că Isus are putere și disponibilitate, știa că va interveni cu un miracol. De dragul Mamei, Isus face prima Sa minune și transformă apa în vin.

Dacă Isus a spus ca va învia, Fecioara Maria a crezut, tocmai pentru că îl cunoștea bine.

S-ar crede pe drept cuvânt, că Isus înviat ar fi apărut mai întâi dragei Sale Mame, care a cuprins în Inima Ei cea mai mare iubire, dar și durere vizavi de Fiul Ei și că nu ar fi aflat de la alți martori această realitate. O dovadă ar putea fi lipsa Ei, a treia zi atunci când femeile mironosițe îl căutau la mormânt pe „Cel viu, între cei morți”. Poate nu a dorit să divulge intimitatea unei întâlniri cu Fiul înviat, pe care a vrut să o păstreze ca pe o comoară în inima Sa.

Spre deosebire de Fecioara Maria, apostolii au rămas foarte derutați după calvarul și moartea Lui Isus, de parcă a căzut cerul pe ei, erau îngrijorați și înfricoșați, nu mai realizau nimic din ceea ce le spusese Isus despre înviere. N-au crezut mărturia Mariei Magdalena și a altor femei, n-au crezut mărturia celor doi ucenici ce mergeau la Emaus. Abia când Isus li s-a arătat celor unsprezece, a stat de vorbă cu ei și le-a arătat rănilor, atunci au crezut. Mai mult decât atât, Isus a suflat peste ei și le-a zis: „Primiți pe Spiritul Sfânt. Celor cărora le veți ierta păcatele, vor fi iertate, și cei cărora le veți ține, vor fi ținute”. Poate nici nu au realizat atunci ce mare har au primit, dar au prins iarăși curaj și le-a venit inima la loc. După primirea Spiritului Sfânt sub formă de limbi de foc, în ziua Rusaliilor, au început să vorbească în diferite limbi, au devenit mărturisitori ai Evangheliei, pentru toate popoarele și au instituit Biserica vie a Lui Isus, iar mai apoi și-au dat viața pentru El.

Fecioara Maria este modelul cel mai desăvârșit al Lui Isus. Ea le-a stat alături apostolilor, a fost îndrumătoarea lor, Mama lor, mângâietoarea lor. Dacă apostolii s-au întărit în ziua Rusaliilor, să ne imagi-

năm ce infuzie de Spirit Sfânt avea Măicuța Sfântă, deoarece încă de la Bunavestire a fost umplută de Spirit sfânt, apoi pe unde era Ea prezentă se producea o revărsare de Spirit Sfânt. Elisabeta, la întâlnirea lor, când a auzit salutul Mariei a fost umplută de Spiritul Sfânt, când Mama se afla în Templu cu Isus în brațe, Spiritul Sfânt a pus stăpânire pe Simeon, când Spiritul Sfânt s-a manifestat asupra grupului ucenicilor, acolo era și Mama.

Avem impresia că Ea a acționat în tăcere, oarecum în spatele scenei, dar de acolo a îndrumat și a condus Biserica. Din Evanghelii, vedem că nu a fost niciodată pasivă. Rolul matern în Biserica primară a fost exercitat de Ea într-o formă pe cât de discretă, pe atât de eficientă. Maternitatea spirituală se naște la picioarele Crucii Lui Isus. Titlul cel mai exact ce i s-a dat Mariei este cel de Maică a Bisericii.

Preoții noștri, cu ajutorul Spiritului Sfânt, dau mărturie despre Isus mort, înviat și înălțat la cer, celebrând sfânta Liturghie. Isus nu e amintirea cuiva care a trăit pe pământ. El este și va fi prezent în mijlocul nostru. Este o prezență reală în sfânta Euharistie, dar nu pentru a ne constrânge, nu pentru a face abuz de puterea Sa, ci pentru a ne sluji. Dumnezeu a tot ținut se umilește din nou, se face mic sub speciile pâinii și a vinului, pentru a ne hrăni și a ne ierta păcatele. Este Dumnezeu care se dăruiește, prizonierul tabernacolelor, comoară de haruri, bucuria care dăinuie, mângâierea, lumina și tăria noastră.

Spiritul Sfânt, ne luminează, ca să înțelegem această taină Euharistică.

Mulți episcopi, preoți și credincioși au dat mărturie cu viața lor pentru credință și desigur, pentru Isus înviat. Să nu uităm de Fericirii Episcopii noștri greco-catolici martiri: Valeriu Traian, Vasile, Ioan, Tit Liviu, Ioan, Alexandru și Iuliu, a căror comemorare se face la 2 iunie, ziua în care au fost ridicați la cinstea Altarelor.

Noi credincioșii, dăm mărturie despre Isus înviat prin participarea la sfânta Liturghie și împărtășania cu Oaspetele Ceresc.

Fecioara Maria, este și acum alături de Fiul Ei, Isus Euharisticul, fiind mijlocitoarea și ajutorul nostru, este Mama pe care ne-a dăruit-o Isus când era pe Cruce, este modelul iubirii desăvârșite ce dorește să ne conducă spre mântuire.

Spirite Sfinte, flacăra de iubire și luminează sfântă, te rugăm să reînnoiești fața pământului și să ne îndrumi zilnic pe calea vieții, ca să fim un exemplu de dăruire și credință.

Stabat Mater Dolorosa în Catedrala "Sfântul Nicolae"

În Catedrala "Sfântul Nicolae" din Oradea a răsunat, miercuri 26.05.2021, **Stabat Mater Dolorosa** de Giovanni Battista Pergolesi în interpretarea corului și orchestrei Facultății de Arte din Oradea, dirijori fiind lect. univ.dr. Vladimir Agachi, lect. univ. dr. Carmen Rus.

Încă de la început, dirijorul Vladimir Agachi, a prezentat capodopera *Stabat Mater Dolorosa*, lucrare pentru soprană, contralto, instrumente de coarde și basso continuo (compusă în 1736, cu puțin înainte de moartea compozitorului, provocată de tuberculoză). Este cea mai interpretată opera de muzică sacră a lui Pergolesi. Versurile sunt un imn de secol 13 închinat Fecioarei Maria, care ilustrează suferința Mamei lui Isus la crucificarea și moartea Fiului sau. Însuși titlul *Stabat Mater Dolorosa* vorbește de la sine despre suferința și durerea sa.

Pe parcursul celor 12 cânturi, am suferit, plâns și bucurat alături de interpretarea impecabilă a soliștilor Maria Duțu și Ancuța Pop Măslină de la Filarmonica din Oradea.

Întrebată despre Festivalul Baroc, prezent și perspective, doamna lect. univ. dr. Ariadna Mircescu, organizator al festivalului, ne-a mărturisit: *"Am ales muzica baroc fiindcă este foarte aproape de sufletul nostru, este o muzică profundă, de o precizie și constanță nemăîntâlnită. Orice interpret dacă știe să cânte o lucrare baroc, știe orice. De aceea alegem să studiem cu elevii și studenții noștri lucrări de Bach, Haendel, de exemplu, fiindcă ele sunt baza unei tehnici instrumentale bune. Am ales Festivalul Baroc fiindcă avem multe clădiri în acest stil în Oradea, locații potrivite și din punct de vedere acustic. Fiind dascăli, ne propunem să promovăm tinerile talente, generația de mâine. Stabat Mater Dolorosa*

de Giovanni Battista Pergolesi am ales-o la propunerea lect. univ. dr. Carmen Rus pentru că, dincolo de faptul că este o capodoperă baroc, ne-a permis să includem toți studenții Facultății de Muzică în acest concert final. Planurile de viitor sunt de a extinde și mai mult festivalul astfel încât acesta să devină o tradiție în Oradea, cu concerte în aer liber și biserici".

Mulțumim organizatorilor, doamnelor prodecan lect. univ. dr. Anca Oana Spătar și lect. univ. dr. Ariadna Zenaida Mircescu, dirijorilor, studenților și profesorilor Facultății de Arte. Am avut, pe de o parte, privilegiul de a-i primi în Catedrala noastră, pe de altă parte, am fost părtași cu bucurie la o rugăciune comună, cântată, închinată Maicii Sfinte:

Iar când moartea stă la pândă, / Maică, scapă-mă de osândă, / nu lăsa să fiu pierdut. / Doamne, în ceasul agoniei, / dă-mi prin rugile Mariei / laurii victoriei. / Iar când trupu-mi va fi rece, / fă ca sufletu-mi să plece / spre cereasca glorie. Amin.

Rodica INDIG
Consilier cultural

Parohia Vintere s-a implicat în acțiuni de ecologizare

Ca urmare a îndemnului adresat preoților din eparhia de Oradea de către Preasfințitul Virgil Bercea, de implicare în campania de curățenie care va avea loc pe tot parcursul lunii iunie, la inițiativa *Asociației de Dezvoltare Intercomunitară Ecolect Group* și a Consiliului Județean Bihor, Parohia Vintere a răspuns invitației Primăriei Holod de a participa pe data de 11 iunie 2021, la o asemenea acțiune.

Primăria Holod a invitat toate parohiile, instituțiile publice din comună și școlile pentru a se implica în acest demers de conștientizare a necesității de păstrare a curățeniei. Alături de toate parohiile ortodoxe, parohia Vintere a răspuns invitației, fiind reprezentată de către preot dr. Florin Julia împreună cu credincioși.

Participanții s-au reunit la sediul Primăriei Holod, după care preoții, profesorii, medicii, inginerii,

reprezentanții instituțiilor publice și alte persoane s-au deplasat în diferite locații unde au existat probleme legate de prezența gunoaielor.

În discuțiile premergătoare de la sediul primăriei, părintele Florin Julia a prezentat dorința Sfântului Părinte Papa Francisc de implicare în susținerea unui mediu adecvat, spunând: *cultura și practica unei „ecologii integrale”, poate fi susținută nu doar la nivel statal, din moment ce și alți factori trebuie să se simtă interpelați, precum autoritățile locale, grupuri din societatea civilă, instituții economice și organizații religioase.*

Parohia Vintere își exprimă dorința de a participa în continuare la efortul comun de informare și conștientizare a necesității de a proteja mediul înconjurător.

Consiliul Parohial
www.egco.ro

Alin CREȚU

Influența hranei asupra gândirii

Imaginați-vă cum ar fi fost dacă la școală am fi avut posibilitatea, generații succesive, să învățăm despre hrană și reflectarea acesteia în: stările noastre sufletești, maniere, succesele intelectuale și fizice.

Conexiunile acestea ar fi foarte ușor vizibile, educate fiind. Din perspectivele extreme ale axei învățământului care îi unește pe profesori respectiv elevi, lucrurile se văd diferit. Cadrele didactice ar beneficia de discipoli amabili și concisi. Elevii ar avea rezultate excelente și o existență împlinită.

Din păcate, în drumul spre a deveni maturi, interesul pentru acest domeniu este scăzut, bineînțeles cu excepțiile de rigoare. Pe de altă parte nici în societate nu sunt lideri de opinie care să abordeze acest subiect respectiv care să polarizeze interesul potențialilor ascultători. Nici producătorii nu se arată foarte receptivi în a explica pe etichetele produselor alimentare conținutul în detaliu al acestora. Cu alte cuvinte, știm denumirea produselor pe care le consumăm dar nu știm ce conțin. Putem alege să credem ce scrie pe etichete și să le ingerăm.

Ne parvin fărâmituri de informații, calitativ extrem de diferite, extrase din articole, emisiuni difuzate la radio sau TV și de pe internet, cărora le dăm mai multă sau mai puțină atenție. Așadar, dacă și interesul nostru personal este foarte scăzut pentru acest domeniu, avem „cocktail-ul” non-informațional cel mai potrivit pentru a merge pe drumul îmbolnăvirilor. Sănă-

tatea fizică și psihică sunt puse, din păcate întotdeauna pe ultimele locuri în alegerile pe care le facem, acestea având ca efect scăderea atributelor vieților personale

Pentru a avea reușite, meniul ar trebui să fie personalizat, deoarece și noi suntem unici. Nu tot ceea ce ne place se și potrivește pentru organismul nostru. Este important a ști să alegem ceea ce este potrivit și necesar pentru fiecare dintre noi, dar pentru asta trebuie să dorim a ne informa.

Hrana în timp a fost standardizată, pentru a beneficia de ea un număr cât mai mare de oameni. Nu ni s-a vorbit despre individualitatea noastră, imaginea de sine fiind autopercepută ca deformată.

Pentru a fi accesate de un număr cât mai mare de oameni, dietelor li se face publicitate în sensul că sunt bune pentru toată lumea. Este eronat, acest lucru reflectându-se în stări de slăbiciune, disconfort, vertij, concizie scăzută, rezistență limitată și angoasă. Stările neplăcute pot fi schimbate, relativ simplu prin suprimarea sau înglobarea unor alimente, din sau în consumul nostru curent. Apelând la încercări repetate, în timp vom descoperi ce tip de hrană ne face bine și care ne produce stări de rău, adică formula confortului alimentar personal. De aceea este important să fim atenți la feedback –ul stomacului și la dispozițiile noastre.

Rezultatele deciziilor alimentare optime se pot vedea în timp relativ scurt, cuprins între una și două săptămâni.

Parohia Drăgești și-a serbat hramul

Cu ocazia sărbătorii Sfântului Anton de Padova, duminică 13 iunie 2021, parohia greco-catolică din Drăgești, păstorită de frații franciscani din Oradea, și-a serbat hramul. Sărbătoarea a început cu celebrarea Sfintei Liturghii în capela improvizată în interiorul căminului cultural din localitate, deoarece biserica este neretrocedată.

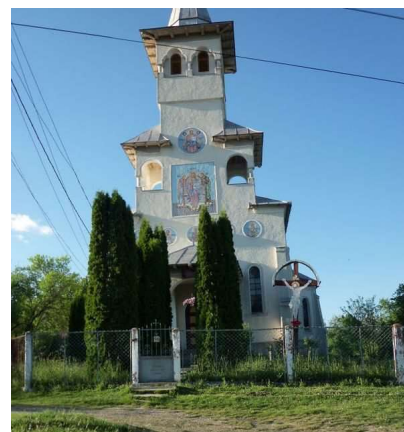
Sfânta Liturghie a fost celebrată de către Părintele vicar general Mihai Vătămănelu OFMConv., Părintele Ioan Borșa OFMConv. și Părintele Iosif Bisoc OFMConv., care a ținut și cuvântul de învățătură. Vorbind despre evanghelia zilei, Părintele Iosif a explicat într-un mod profund rugăciunea lui Isus pentru unitatea apostolilor și a întregii Biserici, amintind și de viața Sfântului Anton de Padova, unul dintre cei mai venerați sfinți ai Bisericii Universale, care a trecut la Domnul în ziua de 13 iunie 1231.

Sărbătoarea s-a încheiat cu devoțiunea la Sfântul Anton, sfințirea crinilor și o agapă frățască pregătită de comunitatea greco-catolică din Drăgești.

Încă de pe vremea Fericitului Episcop Valeriu

Traian Frențiu, parohia din Drăgești este administrată de frații franciscani, care au venit în Eparhia de Oradea în anul 1929, la cererea acestuia. Pe lângă parohia din Drăgești, le-au fost încredințate alte două parohii: Grulung și Dicănești.

În anul 1935, biserica din Drăgești a fost decretată loc de pelerinaj în cinstea Sfântului Anton de Padova. Papa Pius al XI-lea a înzestrat acest Sanctuar „in perpetuum” cu Indulgența plenară „Toties Quoties”, în ziua de 13 iunie și duminica apropiată. Biserica s-a sfințit în 14 iunie 1936, devenind un cunoscut și important loc de pelerinaj în toată regiunea, până în anul 1948.

Sfințirea pietrei de temelie a Mănăstirii Greco-Catolice de la Stâna de Vale

De sărbătoarea Fericiților Episcopi Români Martiri Greco-Catolici, la Stâna de Vale – Bihor, Preasfințitul Virgil Bercea a sfințit piatra de temelie a viitoarei Mănăstirii greco-catolice cu același hram. Alături de Preasfințitul Virgil au oficiat Părintele Vicar General Mihai Vătmănelu OFMConv., Părintele Zorrel Zima – protopop de Beiuș și Părintele Florian Gui. Prezenți la ceremonie au fost și Domnul Magda Adrian Marius – primarul Comunei Budureasa, Județul Bihor, precum și un sobor de preoți, seminariști și laici din întreaga eparhie.

În final, Preasfințitul Virgil a mulțumit tuturor celor care au participat la acest început, exprimându-și totodată și încrederea în Dumnezeu că toate aceste proiecte se vor realiza cât mai curând.

Episcopia Greco-Catolică de Oradea, cu ajutorul unor investitori și a sprijinului venit din partea oamenilor de bună credință, urmează să implementeze diferite proiecte de dezvoltare a zonei. Primul proiect este construcția Mănăstirii Greco-Catolice Stâna de Vale, în cinstea Fericiților Episcopi Români Martiri Greco-Catolici. Complexul monastic este prevăzut, pe lângă casa călugărilor, cu o Biserică de lemn, în stil maramureșean și cu un Centru Pastoral, care va avea sală de mese, sală de conferințe, sală multifuncțională, sală profesorală și didactică pentru școala în natură, terase – refugiu pen-

tru pelerinii și turiștii în tranzit, care doresc să facă un popas de rugăciune, odihnă sau servirea mesei.

Fericiților Martiri Greco-Catolici, rugați-vă pentru noi!

Biroul de Presă
www.egco.ro

Beneficiarii Cantinei Sociale, satisfăcuți de serviciile primite

Preocupați în mod constant de calitatea și evoluția relației cu persoanele care beneficiază de serviciile sociale, am conceput un chestionar în scopul de a aduna cât mai multe informații care să ne permită o evaluare cât mai obiectivă a gradului de satisfacție a beneficiarilor.

În perioada 12 – 17 mai 2021 a fost aplicat chestionarul unui eșantion alcătuit din 30 de persoane care beneficiază de serviciile Cantinei sociale a Asociației Caritas Eparhial Oradea. Perioada pentru care s-a realizat evaluarea a fost cea a anului 2020, când din cauza Pandemiei de COVID-19 o parte din serviciile cantinei au fost restricționate: beneficiarii nu mai au acces în sala de mese, mâncarea fiind distribuită în caserole, accesul la duș este interzis, discuțiile din biroul de asistență socială au fost mult mai succinte, axându-ne pe prioritizarea nevoilor beneficiarilor.

Itemii chestionarului au cuprins atât întrebări închise cu variante prestabilite de răspuns, cât și întrebări deschise, oferind respondenților posibilitatea de a-și exprima liber părerea.

Majoritatea beneficiarilor au evaluat ca fiind excelente serviciile oferite în cadrul Cantinei sociale, de modul în care li se adresează (cu amabilitate, deschidere și disponibilitate de a-i îndruma în rezolvarea

problemelor). Se declară impresionați și sunt recunoscători de gestul făcut în prima lună de pandemie, când li s-a livrat mâncarea acolo unde fiecare dintre ei își duce existența. Beneficiarii sunt mulțumiți de modul în care li se răspunde la întrebări, de calitatea informațiilor primite, de claritatea și calmul cu care sunt oferite informațiile solicitate, de către personalul angajat.

Principala nemulțumire a beneficiarilor a fost aceea că, din cauza Pandemiei de COVID-19, nu pot servi masa caldă în sala de mese, o parte dintre beneficiari susținând că trebuie să mănânce în parcul din apropiere. Accesul la duș este interzis, datorită măsurilor impuse de autorități. O altă nemulțumire sesizată este aceea că o parte dintre beneficiari nu păstrează curățenia în jurul cantinei, iar după ce mănâncă aruncă în apropierea cantinei caserolele.

În urma celor constatate, mulțumim beneficiarilor pentru interesul acordat acestui chestionar. Întrucât avem responsabilitatea de a ține cont de părerea fiecăruia, vom încerca să aducem un plus de valoare serviciului social pe care îl oferim, pentru ca ajutorul pe care îl primesc de la noi să corespundă cât mai bine nevoilor beneficiarilor noștri.

Patricia PELE, Psiholog

Comunicare pentru sănătate, o abordare transdisciplinară

Studenta Mihaela Caba-Madarasi din Eparhia Greco-Catolică de Oradea a obținut, pe 01 iunie 2021, la Universitatea Pontificală Salesiana din Roma (UPS), titlul de doctor în Științele Comunicării sociale, cu calificativul «*Summa cum laude*» (30/30). Datorită contextului actual al pandemiei Covid-19, dezbaterile publică a lucrării s-a desfășurat *online*, bucurându-se de participarea PSS Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea. Comisia științifică a fost prezidată de rectorul Universității Salesiana din Roma, don Mauro Mantovani, fiind alcătuită de profesorii: Freni Cristiana, doctor în antropologie filosofică și profesor de filosofie a limbajului la mai multe atenece pontificale din Roma (Institutul *Angelicum*, Universitatea Pontificală Laterană, Academia Alfonsiană și Universitatea Salesiană din Roma), prof. Maria-Paola Piccini, doctor în cercetare aplicată a Științelor Sociale, profesor de metodologia cercetării la Universitatea Pontificală Salesiana, respectiv prof. Alessandro Agostinelli, expert în sănătate publică și responsabil al centrelor sanitare ale Caritas Diocezan Roma, profesor invitat de Facultatea de Științe ale Comunicării Sociale – UPS Roma, la catedra *Comunicare organizațională*.

Teza de doctorat s-a bazat pe o abordare a ***Transdisciplinarității și comunicării pentru sănătate, de la analiza de conținut mediatic la antropologia comunicării*** [it. «Transdisciplinarità ed *health communication*, dall'analisi di contenuto alla descrizione antropologica dello *Homo patiens*»] și o cercetare empirică desfășurată de candidată în perioada 2015-2017 în presa *online* din Italia și România asupra neoplasmului mamar. Despre interesul asupra acestui argument și itinerariul acestei cercetări candidata a vorbit în cadrul prezentării publice a lucrării astfel:

«În 2014, în timp ce eram studentă în ultimul an de master la Facultatea de Științe ale Comunicării sociale la UPS din Roma, cea mai dragă ființă de pe lume era diagnosticată în România cu o tumoră mamară malignă. O veste covârșitoare, căreia aș fi dorit să îi pot atribui un sens în acel moment... Să revin atunci definitiv acasă părea imposibil, de aceea, pe lângă sprijinul emoțional oferit mamei mele, îmi rămânea doar să studiez ceea ce trăia (m) în prisma științelor comunicării. Am ajuns astfel pe tărâmul comunicării pentru sănătate (*health communication*), după o documentare excesivă pe *Internet* în legătură cu diagnosticul comunicat. Nu mi se părea deloc suficientă o căutare virtuală de acest tip, iar eficientă era doar pe moment, nefiind cu siguranță cea mai recomandată practică astăzi, deși este cea mai comună.

Lucrarea de cercetare s-a născut din dorința aproape banală de a afla «Ce găsește o persoană pe motorul de căutare *Google* despre cancerul la sân?», care a devenit în cele din urmă o complexă călătorie a

cunoașterii. Fiind inherentă traversarea mai multor discipline științifice (medicină, psihologie, antropologie, relații publice sau comunicare organizațională), căutarea unui răspuns exhaustiv la întrebarea inițială a condus la necesitatea de a găsi un concept de adeziune care să unească toate aceste perspective și de ce nu, chiar să le depășească, arătând inevitabilitatea lor de a converge către ceea ce înseamnă cu adevărat comunicarea umană (lat. *comunitas*, a împărtăși aceeași esență a realității, a face comunitate, a pune în comun).

În tentativa de a găsi o metodă științifică drept busolă a călătoriei mele am aflat transdisciplinaritatea – o viziune născută din nevoia de a o depăși pe cea „fragmentistă” generată odată cu postulatele științei moderne propuse de Galileo Galilei în secolul al XVII-lea. În asentimentul meu, acela de a privi dincolo de multe discipline, am aflat tocmai aportul unui român emigrat în Franța: omul de știință și academicianul Basarab Nicolescu, care, în și-a propus prin eseu *Noi, particula și lumea* (1985) să unifice semnificațiile „între”, „în interiorul” și „dincolo” de discipline în perspectiva unei noi viziuni asupra cunoașterii. Cu puternice fundamente creștine trinitare, modelul transdisciplinar al Realității – înțelegând prin aceasta tot ceea ce este dincolo de reprezentările noastre mentale exclusiv cognitive sau formulele matematice – evocă unitatea deschisă dintre un obiect și un subiect, exprimată prin orientarea coerentă dintre fluxul de informații care traversează nivelurile de Realitate ale Obiectului și fluxul conștiinței, care traversează nivelurile complexe de percepție ale Subiectului transdisciplinar. Cele două, spune Nicolescu, se găsesc într-o relație de corespondență deoarece „studiul Universului și studiul ființei umane se susțin reciproc” (*Noi, particula și lumea*). (...) Pe scurt, sănătatea este o dimensiune a ființei umane, iar noi putem găsi adevăratul sens al existenței noastre în fața unei boli, putem transforma suferința în comoară și propria trăire în izvor de (re)cunoaștere a tuturor dimensiunilor vieții (Cf. Viktor Frankl)».

Transdisciplinaritatea ca viziune unitară a științei a fost reiterată și de Sanctitatea Sa Papa Francisc în Constituția Apostolică *Veritatis gaudium* (2018) drept deziderat al cunoașterii, arătând cum: „Bucuria adevărului (*Veritatis gaudium*) exprimă dorința agitată care face inima fiecărui om neliniștită până când întâlnește, locuiește și împărtășește Lumina lui Dumnezeu cu toată lumea. Adevărul, de fapt, nu este o idee abstractă, ci este Isus, Cuvântul lui Dumnezeu în care se află Viața care este Lumina oamenilor (Cf. Ioan 1,4), Fiul lui Dumnezeu care este în același timp Fiul omului. Doar El dezvăluie misterul Tatălui și al iubirii Sale, îi dezvăluie omului omul și își face cunoscută vocația Sa înaltă”. Suferința umană, indiferent sub ce formă, poate fi

(continuare în pag. 17)

Hramul Parohiei Greco-Catolice "Sfântul Anton" Carei

De sărbătoarea Sfântului Anton de Padova, comunitatea greco-catolică din Carei și-a sărbătorit hramul. Slujba a fost celebrată de un sobor de preoți avându-l în mijlocul lor pe Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea.

Preasfinția Sa a fost întâmpinat cu Sfânta Evanghelie și Sfânta Cruce de către părintele Iulian Palas, parohul comunității, soborul de preoți și primarul orașului Carei. Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de către corul Parohiei Sfântul Anton și de către seminariștii orădeni, prezenți la eveniment.

Sfântul Anton de Padova este sfântul universal, un strălucit model de sfințenie: virtuțile sale eroice au fost acelea ce l-au făcut atât de plăcut lui Dumnezeu.

S-a născut la 15 august 1195, la Lisabona, capitala Portugaliei, din familia de Bouillon. Tatăl său se numea Martin de Bouillon, om de vază la curte și un bun creștin, iar mama, Maria Taveira, nobilă prin sânge, dar și prin virtute. La Botez a primit numele de Ferdinand. Mai apoi, când a intrat în Ordinul Franciscan, și l-a schimbat în acela de Anton.

Eugen IVUȚ

(urmare din pag. 16)

experiență generatoare a unei comunicări profunde. A arătat aceasta, prin propriul exemplu, Sfântul Papă Ioan Paul al II-lea, care a avut capacitatea de a transforma experiența bolii pământești în binecuvântare. Sanctitatea Sa spunea: «Crucea sărăciei, crucea foamei, crucea oricărei alte suferințe umane poate fi transformată, deoarece Crucea lui Cristos a devenit o lumină în lumea noastră. Este o lumină de speranță și mântuire. Oferă sens tuturor suferințelor umane».

Teza de doctorat mult prea succint creionată aici a fost considerată un aport inovativ în domeniul antropologiei comunicării, cu precădere în contextual actual al sănătății globale. Diferențele semnificative între cele două eșantioane de studiu au dovedit nevoia unei implicări mai active privind argumentele legate de sănătate în România, a unui conținut mai profund din punct de vedere uman, a mărturiilor sau istorisirilor personale, precum și necesitatea generală a comunicării virtuale contemporane de a recunoaște dimensiune trans-personală a propriului public: omul, în continua sa căutare de sens.

După o licență în Psihologie obținută în țară, **Mihaela Caba-Madarasi** a parcurs la Roma din anul 2010 întreg ciclul academic dedicat Științelor Comunicării Sociale: licența, studii de master în specialitatea *Radio și televiziune* (it. *Media per la comunità*), respectiv studiile doctorale.

Cunoscută ca voce a postului Radio Maria România, unde a realizat în perioada 2007-2010 emisiunea

„Timpul prezent” și alte emisiuni pentru tineri, Mihaela fost pentru un an și jumătate în Cetatea Eternă colaboratoare a redacției Vatican News România, pe atunci Radio Vatican (2014-2015). În 2019, ca jurnalist acreditat de Președinția României pentru vizita apostolică a Papei Francisc în țara noastră (31 mai la 2 iunie 2019), a fost parte din transmisiunea de pe Câmpia Libertății de la Blaj, a slujbei de beatificare a episcopilor greco-catolici martiri, celebrată de Succesorul lui Petru.

De asemenea, a îndeplinit misiunea de responsabil al departamentului de Comunicare al Eparhiei Greco-Catolice de Oradea, iar momentan, pe lângă activitatea de doctorală încheiată, se bucură de rolul de mamă a doi copii (Clarissa și Francisc), în așteptarea celui de al treilea, însoțind misiunea pastorală a pr. Ștefan Madarasi în parohia greco-catolică Haieu-Băile „1 Mai”.

Ad Maiora semper!

Vizita părintelui vicar cu preoții în parohia Sarcău

În Duminica a patra după Paști, părintele Antoniu Chifor, vicar responsabil cu preoții, a vizitat Parohia Sarcău, unde a celebrat Sfânta Liturghie alături de părintele Alin Papiț, parohul comunității.

În cuvântul de învățătură părintele vicar a subliniat următoarele: "Nu am om care să mă arunce în apa...". Într-o societate din ce în ce mai individualistă, unde concurența acerbă ne îndepărtează tot mai mult unii de alții, Evanghelia pe care am ascultat-o astăzi ne invită să imităm comportamentul lui Cristos. Isus l-a observat pe acest om, bolnav de treizeci și opt de ani, și a acționat. A fost omul potrivit la locul potrivit! A fost Domnul milostiv în momentul oportun. Ca creștini, suntem chemați să fim ucenici ai lui Cristos și să-i imităm virtuțile. De asemenea, trebuie să dezvoltăm în inimile noastre spiritul compasiunii și al iubirii care a caracterizat slujirea Lui. Să fim atenți la inspirațiile Spiritului Sfânt, pentru a vedea nevoile și dificultățile apropiaților noștri și ale tuturor celor pe care Dumnezeu îi așază pe drumul nostru.

La final a fost transmis salutul și binecuvântarea Preasfințitului Virgil, episcopul greco-catolic de Oradea.

Eugen IVUȚ

Vizita părintelui vicar cu preoții în parohia Șimleu Silvaniei

În Duminica Samarinenței, Părintele Antoniu Chifor – vicar responsabil cu preoții, a celebrat Sfânta Liturghie în Parohia Sfânta Treime din Șimleu Silvaniei, Județul Sălaj. La masa altarului au concelebrat Părintele Nicolae Bodea, protopop al Șimleului și părintele Gheorghe Țurcaș, vicar foraneu al Silvaniei.

În cuvântul de învățătură, părintele vicar le-a adus aminte credincioșilor faptul că „adesea, drumul nostru este obositor, plin de îndoieli, eșecuri, aspirații și insatisfacții. Credem că putem găsi plăcerea în obiecte de consum, însă suntem dezamăgiți. Astfel precum samarineanca, suntem invitați și noi să ne așezăm lângă fântână, aproape de Isus care ne așteaptă. Această întâlnire personală cu Cristos se face prin rugăciune, meditație, spovadă și, mai ales, Euharistie”.

La final, a fost transmis salutul și binecuvântarea

Preasfințitului Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea.

Florin BODE

Sușține proiectele Asociației Caritas Eparhial Oradea

Fiecare dintre serviciile noastre sunt susținute de comunitate, fiind finanțate prin proiecte, sponsorizări sau donații individuale. Ajută-ne să ne îndeplinim misiunea de a-i ajuta pe cei care au nevoie de sprijinul nostru.

**Scanează
pentru a accesa**
www.caritaseparhial.ro
și vezi cum poți ajuta!

A fost sfințită casa Surorilor Maicii Domnului din Oradea

Cu câteva zile înainte de sărbătoarea Fericitilor Martiri Greco-Catolici, Congregația surorilor Maicii Domnului din Oradea s-a aflat în sărbătoare. Un sobor de patru ierarhi și mulți preoți au celebrat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în curtea casei care mai apoi a fost sfințită.

La Sărbătoare au participat, la invitația Preasfințitului Părinte Virgil, episcopul greco-catolic de Oradea: Preasfinția Sa Claudiu Lucian Pop, episcop greco-catolic de Cluj Gherla, Preasfinția Sa László Böcskei, episcop romano-catolic de Oradea și Preasfinția Sa Ioan Călin Bot, episcop auxiliar de Lugoj. Preacuvioasa Maică Teodorina Birtoc, superioara generală a Congregației Maicii Domnului a fost prezentă la Oradea, alături de surori din toate mănăstirile din țară.

În cuvântul de învățătură, Preasfinția Sa Virgil a amintit cei doi fondatori ai Congregației Maicii Domnului, acum la ceas aniversar, acest an fiind dedicat centenarului Congregației, pe Înalt Preasfinția Sa Vasile Suci, Mitropolitul Blajului și pe Preacuvioasa Maică Febronia Mureșan, care a realizat visul Înalt Preasfințitului Vasile Suci de a întemeia Congregația. Femeia care a trăit coordonatele precum Maica Domnului, care a știut să le trăiască și în cotidian.

La finalul Sfintei Liturghii Preacuvioasa Maică Teodorina a ținut un cuvânt festiv cu ocazia sfințirii casei, dăruind ierarhilor, părintelui vicar general Mi-

hai Vătămănelu OFMVConv precum și părintelui Alexandru Fiț, capelanul Mănăstirii, un buchet de flori și o icoană. Comunității din Oradea, superioara generală a dăruit o Sfântă Evanghelie pentru a propovădui Cuvântul Domnului tuturor.

Congregația Maicii Domnului are în prezent cinci comunități, două fiind la Cluj-Napoca. Comunitatea din Oradea are hramul „Intrarea în Biserică a Maicii Domnului”, este condusă de către Sora Claudia Butaș și compusă din sora Patricia, sora Vicenția, sora Ana. Surorile își desfășoară activitatea în cadrul Episcopiei de Oradea, în sectorul învățământ, dedicându-și cu timp și fără timp serviciul în folosul Bisericii și al oamenilor.

Eugen IVUȚ

Întâlnirea pregătitoare pentru anul pastoral 2021-2022

Sub motto-ul *Credința noastră este viața noastră* (Fericitul Iuliu Hossu), marți 15 iunie 2021, la Seminarul greco-catolic din Oradea, a avut loc **Întâlnirea pregătitoare pentru anul pastoral 2021-2022**, în cadrul căreia s-au prezentat și discutat activitățile și propunerile pastorale care se vor desfășura în Eparhia Greco-Catolică de Oradea în anul ce urmează: Zilele Mondiale ale Tineretului la nivel mondial și național, necesitatea misiunii în parohii, organizarea activităților spirituale, pastorale și culturale.

Prezenți la eveniment, alături de Preasfințitul Virgil și părinții vicari, au fost responsabilii Biroului Pastoral Eparhial pentru Laici, părinții protopopi, preoții responsabili cu pastorația pe protopopiate, reprezentanții instituțiilor de învățământ și reprezentanți ai asociațiilor de laici din Eparhie.

Întâlnirea a început cu un cuvânt de învățătură al Preasfințitului Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea, care, vorbind despre vizita Mariei la verișoara sa Elisabeta, a subliniat disponibilitatea Mariei de a se pune pe drum, de a dăru celorlalți prezența sa și curajul de a nu ezita în fața greutăților: Maria, a pornit și s-a dus în grabă (Lc. 1,39), paragraf care va însoți anul

pastoral următor.

În continuare, Părintele Paul Popa – responsabil al Biroului Pastoral Eparhial pentru Laici, a vorbit despre calendarul activităților din cadrul eparhiei, lăsând tuturor celor implicați libertatea de a propune modalitățile de implicare și realizare concretă a activităților. Prezentarea detaliilor legate de desfășurarea evenimentelor mai importante din Eparhia Greco-Catolică de Oradea, a fost făcută de către doamna Ramona Dragoș – responsabil cu Biroul Pastoral Eparhial pentru Laici, care a expus în fața celor prezenți calendarul de activități și evenimente ale anului pastoral 2021-2022, printre care s-a propus celebrarea jubileului revistei Vestitorul, deoarece în data de 27 iunie 2022, se împlinesc 30 de ani de la reparația ei. Au urmat apoi intervențiile participanților la întâlnire, cu privire la diferitele activități deja existente în protopopiate și parohii, dar și cu diferite propuneri noi, având în vedere noile provocări pe care le-a întâmpinat biserica în perioada pandemiei.

Întâlnirea s-a încheiat cu prânzul oferit de Trattoria Seminarii.

Biroul de Presă, www.egco.ro

La 180 de ani de la nașterea lui Iosif Vulcan - lansarea volumului Panteon român

Muzeul Țării Crișurilor a găzduit joi, 10 iunie, lansarea volumului „Panteon român” al lui Iosif Vulcan, artizanul revistei Familia și al debutului inegalabilului Eminescu în literatura română.

Evenimentul a fost organizat de către Episcopia Greco-Catolică de Oradea - care a și sprijinit apariția volumului - împreună cu Muzeul Țării Crișurilor și Muzeul Iosif Vulcan.

La 180 de ani de la nașterea lui Iosif Vulcan, a fost editată, integral, cartea sa „Panteon român”, la Editura Vremea, București, 2021. Ediția a fost îngrijită, modernizată și adnotată de teologul și scriitorul Cristian Bădiliță, având un cuvânt înainte semnat de Preasfinția Sa Virgil Bercea și o postfață semnată de scriitorul și eseistul Ioan F. Pop.

În cuvântul de deschidere, domnul Aurel Chiriac - directorul Muzeului Țării Crișurilor și-a exprimat regretul că acest mare scriitor și gânditor român, și anume Iosif Vulcan, a fost și este atât de puțin cunoscut și mediatizat în România. Deși a fost unul dintre cei mai mari oameni de cultură din vremea sa, volumele sale nu au căpătat niciodată atenția și respectul cuvenit. Tocmai de aceea, a continuat dânsul, această apariție este atât de importantă pentru literatura română de azi și pentru întreaga cultură autohtonă.

În continuare, Preasfinția Sa Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, le-a mulțumit tuturor celor implicați în apariția și lansarea acestui volum, subliniind faptul că prin acest volum încercăm să deschidem un viitor. Un viitor în care Iosif Vulcan, cel care a avut această idee extraordinară, la o vârstă foarte fragedă, să înființeze o revistă devenită ulterior o instituție - „Familia”, trebuie să își regăsească locul binemeritat. Este fundamental pentru fiecare dintre noi, inclusiv pentru generația noastră puternic informatizată, să nu uite de rădăcini. Iar una dintre aceste rădăcini culturale ale noastre este Iosif Vulcan - omul Iosif Vulcan este o personalitate care a creat niște perspective, iar „Familia” a deschis niște orizonturi pentru românii din această parte de țară. Chiar dacă se afla, geografic vorbind, departe de centru, fie că era vorba de București, Budapesta sau Viena, Iosif Vulcan a reușit să transforme această „periferie” într-un centru al culturii românești.

Invitat apoi să ia cuvântul, custodele Muzeului Memorial Iosif Vulcan, scriitorul și eseistul Ioan F. Pop a accentuat două cuvinte referitoare la Iosif Vulcan: generozitate și consecvență. La fel cum Constantin Noica l-a numit pe Mihai Eminescu „omul deplin al culturii românești”, eu mi-am îngăduit să-l numesc pe Iosif Vulcan „omul deplin al generozității literare”. Într-adevăr, generozitatea lui Iosif Vulcan a fost factorul fundamental care a dus la dezvoltarea lui culturală. Deși era și el scriitor, poate un pic mai modest,

avea și această deschidere de a-i publica și pe cei mai buni decât el, și pe cei mai modești. Chiar și debutul lui Eminescu, în anul 1866 - în numărul 6 al Revistei Familia - se datorează nu atât competenței critice sau literare a lui Iosif Vulcan, cât datorită generozității lui. De ce consecvent? Deoarece acest om, aproape 42 de ani din fonduri proprii, a dus Revista Familia, un gest pe care astăzi nu îl mai găsim. El trebuie catalogat ca „cel mai mare manager de presă culturală” pe care l-a avut România. Vorbind despre carte, Ioan F. Pop a scos în evidență faptul că este prima dată editată integral, celelalte ediții fiind incomplete.

În final, autorul cărții teologul și scriitorul Cristian Bădiliță a încadrat acest volum, Panteon român, în colecția Mica Romă XXI din care face parte, fiind al zecelea volum al colecției. Prin această colecție, precum și prin alte proiecte - albumul Geniul greco-catolic românesc și dvd-ul Blajul, oraș episcopal - domnul Cristian Bădiliță, împreună cu colaboratorii săi, încearcă să restituie o anumită parte importantă a culturii și spiritualității românești, fără de care nu putem explica evoluția României moderne. Așezând aceste piese de puzzle ale culturii românești, spunea domnul Bădiliță, încercăm să restituim Bisericii Greco-Catolice demnitatea și importanța pe care a avut-o pentru neamul românesc, prin corifeii Școlii Ardelene și până în 1947.

Un adevărat panteon al literaturii românești, colecția Mica Romă XXI, conține 12 volume, care, prin dedicarea și tenacitatea domnului Cristian Bădiliță și a colaboratorilor dânsului, au văzut lumina tiparului în doar 14 luni de zile.

La sfârșitul frumoaselor și profundelor intervenții din cadrul acestei lansări, Preasfințitul Virgil i-a mulțumit domnului Cristian Bădiliță, gazdei evenimentului, domnului Aurel Chiriac, precum și tuturor celor implicați în organizare. Seara s-a încheiat cu o sesiune de autografe și dedicații oferite de autor tuturor celor care și-au achiziționat unul din volumele apărute.

Florin BODE
www.crisana.ro